

ด่วนที่สุด
ที่ ทส 1008/ 138

คค. 1/29
19 ม.ค. 50
15.55 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่.....	460
วันที่.....	เวลา 10.16

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

18 มกราคม 2550

เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 5/2549

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1008/11 ลงวันที่ 4 มกราคม 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2549 วันที่ 23 พฤศจิกายน 2549 เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2543 เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2543 ซึ่งให้แจ้งมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ทั้งนี้ ในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2548 เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2548 คณะกรรมการฯ มีมติเห็นควรให้นำมติคณะกรรมการฯ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่สำคัญ และเรื่องที่คณะกรรมการฯ พิจารณาได้ข้อยุติแล้ว ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงขอเสนอมติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 5/2549 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2549 ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ให้การรับรองเรียบร้อยแล้ว ในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 1/2550 (นัดพิเศษ) เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2550 เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ดังนี้

1. (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554

มติ 1. เห็นชอบกับ (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2. เห็นชอบให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำ (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 ไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ต่อไป

3. เห็นชอบให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นหน่วยงานกลางในการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 ไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ต่อไป

4. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับข้อสังเกตในประเด็นต่อไปนี้

4.1 การดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ควรมีการประสานกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานต่าง ๆ ตามประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อมิให้เกิดข้อขัดแย้งจากความตกลงในเรื่องต่าง ๆ เช่น MEA/ FTA

4.2 ประสานหรือสำนักงานข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการ ในเรื่องช่องทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เป็นกลไกขับเคลื่อนนำแผนฯ ไปปฏิบัติต่อไป

2. (ร่าง) กรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 23 (4) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ในช่วงงบประมาณ 2550-2551

มติ เห็นชอบกับร่างกรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 23 (4) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ในช่วงปีงบประมาณ 2550-2551 ตามความเห็นของคณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม

3. การปรับปรุงมาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน

มติ เห็นชอบกับการปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ตามความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ แต่ให้เลื่อนการบังคับใช้มาตรฐานฯ จากวันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 เป็นวันที่ 1 มกราคม 2550 ตามข้อเสนอของสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย สรุปได้ดังนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมฉบับที่ 3 (พ.ศ.2540) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540

2. ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ดังนี้

2.1 รถยนต์ที่จดทะเบียนก่อนวันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 (ไม่ติดตั้ง Catalytic Converter)

- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 4.5 โดยปริมาตร
- ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

2.2 รถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 (ติดตั้ง Catalytic Converter)

- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 1.5 โดยปริมาตร
- ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 200 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

2.3 รถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 (เทียบเท่า EURO 3)

- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 0.5 โดยปริมาตร
- ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 100 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

4. การปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6

มติ 1. เห็นชอบกับการปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6 เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ใหม่ระดับที่ 6 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 ดังนี้

1.1 ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ต้องไม่เกินร้อยละ 2.5

1.2 ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนต้องไม่เกิน 1,000 ส่วนในล้านส่วน

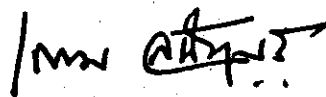
1.3 กำหนดบังคับใช้สำหรับรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป

2. เห็นชอบในร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

3. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ประสานกับกระทรวงอุตสาหกรรมในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ใหม่ระดับที่ 6 ให้สอดคล้องกับค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรียนคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

โทร. 0 2265 6500 ต่อ 6778-6781 และ 0 2265 6609-10

โทรสาร 0 2265 6610

รายงานการประชุม
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 5/2549
วันพฤหัสบดีที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2549 เวลา 13.30 น.
ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการผู้มาประชุม

1. นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	ประธานกรรมการ
2. นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รองประธานกรรมการ คนที่ 2
3. นายรุ่งเรือง อิศรางกูร ณ อยุธยา
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
4. พลตรี ชัยชาญ ช้างมงคล
หัวหน้าศูนย์ประสานงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง
สำนักนโยบายและแผนกลาโหม
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
5. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ
รองปลัดกระทรวงการคลัง
สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	กรรมการ
6. นายสุรชัย ชารสิทธิ์พงษ์
รองปลัดกระทรวงคมนาคม
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
7. นายประจักษ์ สุวรรณภักดี
ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
8. นายแพทย์ ปราชญ์ บุณยวงศ์วิโรจน์
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
9. นางจุฑามาศ บารมีชัย
รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
แทนเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ

10. นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
แทนเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	กรรมการ
11. นายบัณฑิต สุภักดิ์
รองผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
แทนผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
12. นายสันหัต สมชีวิตา
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
13. นายประพัฒน์ โพธิ์วรรณ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
14. นายปริญญา นุตาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
15. ท่านผู้หญิงสุชาวัลย์ เติญไทย
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
16. นายมานิตย์ ศิริวรรณ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
17. นายสนิท อักษรแก้ว
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
18. นางปราณี พันธุมสินชัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
19. นายเชียรชัย ณ นคร
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
20. นายชาติรี ช่วยประสิทธิ์
รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ลาประชุมเนื่องจากติดภารกิจสำคัญ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกด์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รักษาราชการแทนรองปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. นายสุคนธ์ เจียสกุล	นักวิชาการสาธารณสุข 10 ชช (ด้านสุขาภิบาล)
3. นางอรพินท์ วงศ์ชุมพิต	ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. นายอภิชัย ชวเจริญพันธ์	อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

5. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
รักษาราชการแทน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
6. นายเกษมสันต์ จิณณวาโส รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
รักษาราชการแทน เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. นางนิตานาท สติรกุล รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. นายชนินทร์ ทองธรรมชาติ รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9. นายนิทัศน์ ภูวัฒนกุล รองอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ
แทนอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ
10. นายบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
11. นายชัยพร ศิริพรไพบุลย์ ผู้อำนวยการสำนักประเมินศักยภาพและดูดยภาพแหล่งน้ำบาดาล
แทนอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล
12. นางสาวสุทธิลักษณ์ ะวีวรรณ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แทนรองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
13. นายวิสูตร สมนึก ผู้อำนวยการสำนักวิจัยการจัดการป่าไม้และผลิตผลป่าไม้
แทนอธิบดีกรมป่าไม้
14. นายชัชวาลย์ สุทธิศรีศิลป์ ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและสารสนเทศ
แทนอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
15. เจ้าหน้าที่สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 1 คน
16. เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย จำนวน 2 คน
17. เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม จำนวน 2 คน
18. เจ้าหน้าที่สำนักโฆษก สำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 1 คน
19. เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 1 คน
20. เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1 คน
21. เจ้าหน้าที่กระทรวงคมนาคม จำนวน 1 คน
22. เจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 2 คน
23. เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 2 คน
24. เจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ จำนวน 1 คน
25. เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 1 คน
26. เจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรน้ำ จำนวน 2 คน

27. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ	จำนวน 7 คน
28. เจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวน 29 คน

เริ่มประชุมเวลา 13.30 น.

วาระที่ 1 เรื่องที่ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

วาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 4/2549 เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2549

กรรมการและเลขานุการฯ ขอให้กรรมการฯ พิจารณารับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2549 เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2549 ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้เวียนให้คณะกรรมการฯ พิจารณาล่วงหน้าแล้ว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว ให้การรับรองรายงานการประชุมโดยมีข้อแก้ไข ในหน้าที่ 8 วาระที่ 3.6 ข้อ 2 จาก

"2. มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาจัดหาพื้นที่อื่นที่เหมาะสมเพื่อรองรับการขยายพื้นที่อุตสาหกรรมของประเทศต่อไป"

แก้ไขเป็น

"2. มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาจัดทำแผนและเสนอพื้นที่อื่นที่เหมาะสมเพื่อรองรับการขยายพื้นที่อุตสาหกรรมของประเทศต่อไป"

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2549 เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2549 โดยให้แก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการฯ

เนื่องจากปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดิเรกขการที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงมอบหมายให้ นายชาติรี ช่วยประสิทธิ์ รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติหน้าที่ กรรมการและเลขานุการแทน

วาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554

กรรมการและเลขานุการฯ รายงานต่อที่ประชุมว่า สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ได้นำประเด็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 โดยเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดและประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนายั่งยืน ตามแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) และการจัดทำบัญชีประชาชาติที่คำนึงถึงผลต่อสิ่งแวดล้อม (Green-GDP) และการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐสำหรับสินค้าบริการ

ที่สะอาด (Green Procurement) โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้เห็นชอบในหลักการของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2548

ในการนี้ กรรมการและเลขานุการฯ ได้มอบหมายให้นายเกษมสันต์ จิณณวาโส รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รักษาราชการแทน เลขานุการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานสรุปสาระสำคัญของ (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ต่อที่ประชุม ดังต่อไปนี้

สผ. ได้ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ เป็นระยะเวลา 2 ปี ในเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน มีการระดมความคิดเห็นของประชาชนในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ทั้งหมด 62 ครั้ง หลักการสำคัญของแผนฯ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สังคมมีความสุขอย่างยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อม เป้าหมายที่สำคัญ คือ การรักษาฐานทรัพยากร ธรรมชาติ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ลงนามไว้

ความเห็นของที่ประชุม

1. เห็นควรให้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ มีการวางกลยุทธ์ที่ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งจากการตกลงทางการค้าและพันธกรณีที่มิขัดแย้งกันระหว่างประเทศ เช่น MEA, FTA เป็นต้น
2. เห็นควรให้มีการประสานในข้อกฎหมายเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมสู่ประชาชน เพื่อเป็นแนวทางการขับเคลื่อนของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3. เห็นควรให้มีการตรวจสอบและปรับแก้ไขข้อมูลในแผนฯ โดยไปหารือกับนายปริญญานุกุลชัย ในส่วนของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานผู้นำแผนฯ ไปปฏิบัติ รวมทั้งนิยามในภาคผนวกของแผนฯ ให้ถูกต้องและครบถ้วน
4. ทั้งนี้ นางสาวสุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการคลัง ผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีความเห็นว่า ร่างแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 เป็นเรื่องนโยบายการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีความเกี่ยวโยงซึ่งกระทบต่อนโยบายและภารกิจของส่วนราชการอื่นๆ เช่น กระทรวงการคลัง มีเรื่องภาษี (ซึ่งปรากฏในกลุ่มยุทธศาสตร์ที่ 4 ข้อ 1.4 และ 1.5 ในหน้า 63) ประกอบกับบางโครงการอาจต้องของบประมาณรายจ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 13 บัญญัติให้เสนอนโยบายและแผนฯ ต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงควรเสนอแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 ให้คณะรัฐมนตรี เห็นชอบก่อน

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบกับ (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 ตามความเห็นของคณะอนุกรรมการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
2. เห็นชอบให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำ (ร่าง) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 ไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามที่กำหนดไว้ใน

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

3. เห็นชอบให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นหน่วยงานกลางในการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554 ไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ต่อไป

4. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับข้อสังเกตในประเด็นต่อไปนี้

4.1 การดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ควรมีการประสานกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานต่าง ๆ ตามประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อมิให้เกิดข้อขัดแย้งจากความตกลงในเรื่องต่าง ๆ เช่น MEA/ FTA

4.2 ประสานหารือสำนักงานข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการ ในเรื่องช่องทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เป็นกลไกขับเคลื่อนนำแผนฯ ไปปฏิบัติต่อไป

3.2 (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

กรรมการและเลขานุการฯ รายงานต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีมติเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2547 และคณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 เห็นชอบให้ประเทศไทยให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน โดยกรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่ศูนย์ประสานงาน (National Focal Point) และมีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ในการนี้กรรมการและเลขานุการฯ มอบหมายให้นายสุวัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รักษาราชการแทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รายงานสรุปสาระสำคัญของ (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติฯ ต่อที่ประชุม ดังต่อไปนี้

ตามข้อกำหนดของอนุสัญญาฯ ระบุให้ภาคีสมาชิกต้องมีการจัดทำแผนจัดการระดับชาติ ภายในระยะเวลา 2 ปีหลังจากให้สัตยาบัน และต้องนำเสนอต่อที่ประชุมรัฐภาคีในเดือนพฤษภาคม 2550 ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษจึงได้จัดทำ (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติฯ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2547-กุมภาพันธ์ 2549 โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก จำนวน 500,000 เหรียญสหรัฐ คณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ประกอบด้วย คณะทำงาน 6 ชุด ได้แก่ 1) คณะทำงานทำเนียบสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ 2) คณะทำงานทำเนียบสารพีซีบี 3) คณะทำงานทำเนียบมลพิษที่ตกค้างยาวนานประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ 4) คณะทำงานวิเคราะห์ด้านสังคมและเศรษฐกิจเนื่องจากการใช้สารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน 5) คณะทำงานด้านแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุดและแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด และ 6) คณะทำงานพิจารณาบททวนสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

สารมลพิษที่ตกค้างยาวนานประกอบด้วยสาร 12 ชนิดแบ่งเป็น 3 กลุ่มได้แก่

1) สารกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ จำนวน 9 ชนิด ซึ่งห้ามมีการนำเข้าและใช้ประโยชน์ แต่ยังคงตกค้างอยู่ในโรงเก็บสินค้าและสิ่งแวดลอม

2) สารที่ใช้กระบวนการอุตสาหกรรม ได้แก่ พีซีบี ซึ่งมีการห้ามนำเข้าและใช้ประโยชน์แล้ว แต่ยังคงเหลือตกค้างอยู่ในหม้อแปลงไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า

3) สารที่เกิดจากการปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ ซึ่งเป็นสารที่เกิดจากกระบวนการเผาไหม้ของสารจำพวกคลอรีน ได้แก่ ไดออกซิน/ฟิวแรน

แผนจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ประกอบด้วย แผนจัดการ 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) แผนจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ 2) แผนจัดการสารพีซีบี 3) แผนจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ และ 4) แผนจัดการด้านสังคมและเศรษฐกิจเนื่องจากการใช้สารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ประมาณการงบประมาณทั้งหมด 3,236 ล้านบาท โดยจะทำการของบประมาณสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก และงบประมาณปกติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประมาณ 186 ล้านบาท โดยงบประมาณส่วนใหญ่จะใช้เพื่อควบคุมการปลดปล่อยสารที่เกิดจากการปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ นอกจากนี้จะนำไปใช้ในการกำจัดสารมลพิษที่ยกเลิกการใช้งานแล้วแต่ยังคงตกค้างในสิ่งแวดล้อม ซึ่งคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ได้ให้ความเห็นชอบกับ (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน แล้วและเสนอเพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา ต่อไป

ความเห็นของที่ประชุม

1. เห็นควรปรับปรุง (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ไม่ให้มีเนื้อหากระทบหรือกล่าวถึงบุคคลหรือประเทศอื่น ๆ

2. เห็นควรประสานหารือกับกระทรวงการต่างประเทศ (กรมองค์การระหว่างประเทศ) และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่องขั้นตอนพิธีการ เอกสาร และการนำเสนอคณะรัฐมนตรี ตามลำดับ

มติที่ประชุม

ยังไม่เห็นชอบกับ (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และเห็นควรให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. พิจารณาปรับปรุง (ร่าง) แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ไม่ให้มีเนื้อหากระทบหรือกล่าวถึงบุคคลหรือประเทศอื่น ๆ

2. ประสานหารือกับกระทรวงการต่างประเทศ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง ขั้นตอนพิธีการ เอกสารและการนำเสนอคณะรัฐมนตรี ตามลำดับ

3.3 มาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รักษาการแทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รายงานต่อที่ประชุมว่า กรมควบคุมมลพิษ เห็นควรให้มีการควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย และบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด เพื่อควบคุมปริมาณของ

เสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ โดยดำเนินการสำรวจลักษณะน้ำทิ้ง ศึกษาความเป็นพิษต่อสัตว์น้ำกร่อย และศึกษาระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม

กรมควบคุมมลพิษ จัดทำร่างมาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย โดยยกร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และ เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย และเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ 2/2549 เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2549 ซึ่งมีมติเห็นชอบในหลักการการกำหนดมาตรฐานฯ ดังกล่าวแล้ว

ความเห็นของที่ประชุม

เห็นควรให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ นำมาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย ไปพิจารณาปรับปรุง ในส่วนของค่าความเป็นกรด-ด่าง และการบังคับใช้มาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย เมื่อพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยหารือร่วมกับนายสนธิ อักษรแก้ว ผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำมาเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป

มติที่ประชุม

ยังไม่เห็นชอบกับมาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย และเห็นควรให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ นำมาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย ไปพิจารณาปรับปรุง ในส่วนของค่าความเป็นกรด-ด่าง ให้อยู่ในช่วง 6.5-8.5 และให้บังคับใช้มาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย เมื่อพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยหารือร่วมกับนายสนธิ อักษรแก้ว ผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำมาเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป

3.4 (ร่าง) กรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 23 (4) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ในช่วงงบประมาณ 2550-2551

กรรมการและเลขานุการฯ รายงานต่อที่ประชุมว่า ตามมาตรา 23(4) ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 กำหนดการใช้จ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ว่า “เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามที่คณะกรรมการกองทุนเห็นสมควร และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” ซึ่งเป็นข้อกำหนดกว้าง ๆ จึงต้องมีการจัดทำกรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ซึ่งกรอบทิศทางฯ ที่เสนอใช้ในปี 2550-2551 มีความแตกต่างจากกรอบทิศทางฯ ที่ใช้ในปี 2548-2549 ซึ่งกรรมการและเลขานุการฯ ได้มอบหมายให้นายเกษมสันต์ จิณณวาโส รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รักษาราชการแทน เลขานุการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำเสนอ โดยเลขานุการฯ

ได้มอบหมายให้นางจินตนา ทวีมา ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม เป็นผู้นำเสนอสรุปสาระสำคัญของกรอบทิศทางฯ ต่อที่ประชุม ดังนี้

กรอบทิศทางฯ ในปีงบประมาณ 2550-2551 ประกอบด้วย 6 กรอบการสนับสนุน ได้แก่

1. การส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่เหมาะสม
2. การส่งเสริมการสร้างเครือข่าย การสร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถของประชาชนและองค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อดูแล รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การส่งเสริมให้มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด
4. การดำเนินการส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกและกระแสในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า
5. การวิจัยเพื่อพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การพัฒนาบุคลากรหรือศักยภาพขององค์กร สถาบัน หรือหน่วยงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความเห็นที่ประชุม

เห็นชอบกับร่างกรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 23 (4) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ในช่วงปีงบประมาณ 2550-2551 ตามความเห็นของคณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับร่างกรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 23 (4) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ในช่วงปีงบประมาณ 2550-2551 ตามความเห็นของคณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม

3.5 การสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมให้แก่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดที่เกี่ยวข้อง กรมทรัพยากรน้ำ กรมควบคุมมลพิษ และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อดำเนินโครงการนำร่องการจัดการน้ำเสียโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ขอถอนวาระนี้เพื่อนำกลับไปพิจารณา ทบทวนก่อน

3.6 การปรับปรุงมาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน

กรรมการและเลขานุการฯ มอบหมายให้ นายสุวัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รักษาราชการแทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รายงานต่อที่ประชุมว่า การปรับปรุงมาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ซึ่งเป็นมาตรฐานสำหรับรถยนต์ที่ใช้งานไม่ใช่มาตรฐานจากรถยนต์ที่ผลิตใหม่ ขณะนี้มีมาตรฐานที่บังคับใช้อยู่ คือ

- 1) รถยนต์ที่จดทะเบียนก่อนวันที่ 1 พฤศจิกายน 2536

- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 4.5 โดยปริมาตร
 - ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน (ppm)
- 2) รถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2536
- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 1.5 โดยปริมาตร
 - ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 200 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

ซึ่งได้มีการประกาศใช้มาตั้งแต่ปี 2540 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน และในระหว่างการใช้ประกาศนี้ได้มีการปรับปรุงเรื่องของมาตรฐานไอเสียของยานพาหนะใหม่มาอย่างต่อเนื่อง จากมาตรฐานระดับ EURO 1 EURO 2 จนกระทั่งถึง EURO 3 โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ประกาศบังคับใช้กับรถยนต์เบนซินทุกรุ่น ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2548 ซึ่งรถยนต์ใหม่จะมีเทคโนโลยีทางด้านเครื่องยนต์และการควบคุมไอเสียที่เข้มงวดขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถยนต์เบนซินใช้งานสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการบังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถยนต์เบนซินใหม่ จึงได้มีการปรึกษารื้อกับผู้เกี่ยวข้อง ทั้งภาคผู้ผลิตและหน่วยงานราชการ ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกระทรวงคมนาคม เพื่อกำหนดค่ามาตรฐาน ทั้งนี้ได้มีการสำรวจรถยนต์เบนซินใหม่ในช่วงปี 2548 จำนวน 60 คัน ซึ่ง อยู่ในเกณฑ์ของมาตรฐานรถยนต์ใหม่ EURO 3 ผลจากการสำรวจพบว่าระดับของก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์มีค่าร้อยละ 0 - 0.045 และปริมาณก๊าซไฮโดรคาร์บอนที่ตรวจวัดได้อยู่ในช่วง 0-20 ส่วนในล้านส่วน แสดงให้เห็นว่าค่ามาตรฐานของรถยนต์ใหม่ที่ได้มาตรฐาน EURO 3 ต่ำกว่าค่ามาตรฐานรถยนต์ใช้งานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

จากการรวบรวมค่ามาตรฐานการระบายมลพิษจากรถยนต์เบนซินใช้งานประเทศต่างๆ พบว่ามีค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ อยู่ในช่วงร้อยละ 0.3 – 1.2 โดยปริมาตร และค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน อยู่ในช่วง 100 – 220 ส่วนในล้านส่วน ผลจากการหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยได้ข้อสรุปดังนี้ ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 0.5 โดยปริมาตร และค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 100 ส่วนในล้านส่วน โดยบังคับใช้กับรถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2548

ต่อมาสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย ได้มีหนังสือมายังกรมควบคุมมลพิษแจ้งว่าเห็นชอบกับค่ามาตรฐาน แต่สำหรับวันบังคับใช้ขอให้เป็นวันที่ 1 มกราคม 2550 เนื่องจากหลังจากมีการประกาศใช้ค่ามาตรฐานรถยนต์ใหม่ยังมีเวลาอีก 1 ปี ที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์สามารถผลิตรถยนต์ภายใต้มาตรฐานเดิมจนถึงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 ดังนั้นเพื่อให้รถที่ผลิตออกมาตามมาตรฐาน EURO 3 ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานได้ตามที่เสนอ สมาคมฯ จึงขอให้มีการบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2550

จากผลการประชุมของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ 1/2549 มีมติดังนี้

1. เห็นชอบให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมฉบับที่ 3 (พ.ศ.2540) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540

2. เห็นชอบกับร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ดังนี้

- 1) รถยนต์ที่จดทะเบียนก่อนวันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 (ไม่ติดตั้ง Catalytic Converter)
 - ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 4.5 โดยปริมาตร

- ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน (ppm)
- 2) รถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 (ติดตั้ง Catalytic Converter)
 - ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 1.5 โดยปริมาตร
 - ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 200 ส่วนในล้านส่วน (ppm)
- 3) รถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 (เทียบเท่า EURO 3)
 - ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 0.5 โดยปริมาตร
 - ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 100 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

สำหรับเหตุผลที่นำวันที่ 1 พฤศจิกายน มาบังคับใช้นั้น เนื่องจาก มาตรฐานชุดเดิมที่มีผลบังคับใช้ในปี 2540 นั้น มีการประกาศบังคับใช้วันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 เป็นเกณฑ์ เพราะฉะนั้นมาตรฐานชุดใหม่จึงยึดถือวันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 ตามเกณฑ์เดิม ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้ปรับปรุงร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การกำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้แก๊สโซลีน ตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษครั้งที่ 1/2549 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2549 โดยเพิ่มความหมายของเครื่องยนต์แก๊สโซลีน ในคำนิยามว่า “เครื่องยนต์ชนิดเผาไหม้ภายใน ที่มีการจุดระเบิดด้วยประกายไฟจากหัวเทียน” เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น และให้คงข้อความข้อ 3, 4 และ 5 ในประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2540) เรื่อง การกำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้แก๊สโซลีนไว้เช่นเดิม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบกับการปรับปรุงมาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ตามค่ามาตรฐานที่เสนอ และให้มีผลบังคับใช้กับรถยนต์ที่จดทะเบียนใหม่ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2549

ความเห็นที่ประชุม

เห็นชอบกับการปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ตามความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ แต่ให้เลื่อนการบังคับใช้มาตรฐานฯ จากวันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 เป็นวันที่ 1 มกราคม 2550 ตามข้อเสนอของสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับการปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ตามความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ แต่ให้เลื่อนการบังคับใช้มาตรฐานฯ จากวันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 เป็นวันที่ 1 มกราคม 2550 ตามข้อเสนอของสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย สรุปได้ดังนี้

1. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมฉบับที่ 3 (พ.ศ.2540) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540

2. ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ดังนี้

2.1 รถยนต์ที่จดทะเบียนก่อนวันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 (ไม่ติดตั้ง Catalytic Converter)

- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 4.5 โดยปริมาตร
- ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

2.2 รถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 (ติดตั้ง Catalytic Converter)

- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 1.5 โดยปริมาตร
- ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 200 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

2.3 รถยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 (เทียบเท่า EURO 3)

- ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 0.5 โดยปริมาตร
- ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน 100 ส่วนในล้านส่วน (ppm)

3.7 ขอกันเขตพื้นที่ป่าออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรมบริเวณเขาหนองหอย (เพิ่มเติม) ตำบลลานหอย อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้เสนอเรื่อง ขอกันเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรม บริเวณเขาหนองหอย (เพิ่มเติม) ตำบลลานหอย อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย เนื่องจากพื้นที่ที่สามารถทำเหมืองหินได้ (ตั้งแต่ปี 2539) มีเพียง 44 ไร่ ปริมาณสำรองประมาณ 1.8 ล้านตัน ปัจจุบันปริมาณสำรองแหล่งหินลดน้อยลง อาจทำให้เกิดการขาดแคลนหินก่อสร้างในบริเวณดังกล่าว และผู้ประกอบการเหมืองหินและโรงโม่หินในพื้นที่ดังกล่าวจะประสบปัญหาการขาดแคลนแหล่งผลิต มายังสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี (สลค.) เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2547 สลค. จึงมีหนังสือขอทราบความเห็นจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี (ครม.)

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำการสำรวจสภาพพื้นที่บริเวณเขาหนองหอย (เพิ่มเติม) เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2549 แล้วพบว่า พื้นที่ขอกันออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติม เนื้อที่ประมาณ 150 ไร่ ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่พันลำ-แม่มอก ประเภทป่าเพื่อการอนุรักษ์ (ลุ่มน้ำยม ชั้นที่ 2) ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2535

แนวทางปฏิบัติตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2534 เรื่อง แนวทางการเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่เขตนิคมสร้างตนเองของกรมประชาสัมพันธ์กระทรวงมหาดไทย และเขตนิคมสหกรณ์ของกรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดไว้ว่า การกันพื้นที่ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติตามนโยบายของรัฐบาลและข้อผูกพันที่รัฐมีต่อภาคเอกชน ออกจากพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์สามารถกระทำได้ โดยต้องไม่เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามมติ ครม. (ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ)

คณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรม ได้เห็นชอบให้พื้นที่เขาหนองหอย (เพิ่มเติม) เป็นพื้นที่แหล่งหินสำหรับการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ตามแนวทางปฏิบัติของมติ ครม. เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2538 เรื่อง แผนปฏิบัติการเพื่อเปลี่ยนแปลงการระเบิดและย่อยหินไปเป็น

เทคโนโลยีการทำเหมืองหิน ซึ่งในขั้นตอนการกำหนดแหล่งหินสำหรับพื้นที่ทั่วไปหรือพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติม ไม่ได้กำหนดให้มีการจัดทำรายงานการศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการพิจารณา หากกรม มีมติอนุมัติให้พื้นที่ดังกล่าว เป็นพื้นที่แหล่งหินเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างแล้ว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) จะออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อกำหนดเขาหนองหอย (เพิ่มเติม) เป็นแหล่งหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง จากนั้นจึงนำแหล่งหินดังกล่าวไปจัดสรรให้กับผู้ประกอบการที่ดำเนินการอยู่เดิมหรือผู้ที่ประสงค์จะประกอบกิจการใหม่ เพื่อดำเนินการขอประทานบัตรตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอต่อ สผ. เพื่อเสนอคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการเหมืองแร่ พิจารณาให้ความเห็นชอบ และเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และประทานบัตรการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมในลำดับต่อไป

มาตรการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ประเภทป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (ลุ่มน้ำยมชั้นที่ 2) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2535 กำหนดไว้ว่า ในกรณีการสำรวจแหล่งแร่ การทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมระเบิดย่อยหิน ให้ดำเนินการตามนัยกฎหมายมติคณะรัฐมนตรี และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วเห็นว่า หากกระทรวงอุตสาหกรรม โดย กพร. พิจารณาแล้วมีความจำเป็นที่จะต้องกันเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์บริเวณเขาหนองหอย (เพิ่มเติม) ตำบลลานหอย อำเภอบ้านด่านลานหอย ออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อกำหนดเป็นแหล่งหินอุตสาหกรรม เห็นควรดำเนินการดังนี้

1. ให้ กพร. จัดทำรายงานการศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบของรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามแนวทางการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของ กรม.

2. เห็นชอบในหลักการสำหรับการขอกันเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมต่อไป กพร. กระทรวงอุตสาหกรรม จะต้องจัดทำรายงานการศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบของรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น เสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของ กรม.

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบตามความเห็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความเห็นที่ประชุม

มอบหมายให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปหารือร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเรื่อง หลักเกณฑ์ทางด้านสิ่งแวดล้อม กรณีการขออนุมัติกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรมในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และให้นำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี พิจารณาต่อไป

มติที่ประชุม

มอบหมายให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปหารือร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องหลักเกณฑ์ทางด้านสิ่งแวดล้อม กรณีการขออนุมัติกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรมในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (ลุ่มน้ำชั้นที่ 2) และให้นำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี พิจารณาต่อไป

3.8 การปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6

กรรมการและเลขานุการฯ มอบหมายให้ นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษรักษาราชการแทนอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ รายงานต่อที่ประชุมว่า มาตรฐานเดิมที่บังคับใช้กับรถจักรยานยนต์ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2548 มีดังนี้

- 1) รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนก่อนวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2549
 - (1) ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ต้องไม่เกินร้อยละ 4.5
 - (2) ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนต้องไม่เกิน 10,000 ส่วนในล้านส่วน
- 2) รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2549
 - (1) ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ต้องไม่เกินร้อยละ 3.5
 - (2) ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนต้องไม่เกิน 2,000 ส่วนในล้านส่วน

สำหรับสาเหตุที่ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนต่างกันนั้น เนื่องจาก รถจักรยานยนต์ที่ผลิตออกมา ก่อนปี 2549 หรือในปี 2549 นั้น เป็นรถจักรยานยนต์ 2 จังหวะ และ 4 จังหวะ แต่คาดว่าหลังจากปี 2549 และในอนาคต รถส่วนใหญ่จะเป็นรถจักรยานยนต์ 4 จังหวะทั้งหมด ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงค่ามาตรฐานไอเสียของรถจักรยานยนต์ใช้งานให้เข้มงวดขึ้นและสอดคล้องกับมาตรฐานรถจักรยานยนต์ที่ผลิตออกมาใหม่

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2549 เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2549 มีมติเห็นชอบกับการบังคับใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ใหม่ ระดับที่ 6 โดยกำหนดค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์และค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนที่เข้มงวดกว่ามาตรฐานระดับที่ 5 โดยกำหนดให้มีการบังคับใช้กับทุกรุ่นในวันที่ 1 มกราคม 2552

ในการดำเนินการหาค่ามาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับรถจักรยานยนต์รุ่นใหม่ หรือ EURO 3 ได้มีการสำรวจค่ามาตรฐานที่ใช้ในต่างประเทศพบว่า ส่วนใหญ่แล้วมาตรฐาน มีค่าระหว่างร้อยละ 2.50 - 4.50 และมาตรฐานก๊าซไฮโดรคาร์บอนมีค่าระหว่าง 2,000 - 3,000 ส่วนในล้านส่วน ในกรณีของประเทศจีนมีค่ามาตรฐานแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 4 จังหวะ และ 2 จังหวะ โดยก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์มีค่าไม่เกิน ร้อยละ 1.5 ทั้ง 2 แบบ ส่วนก๊าซไฮโดรคาร์บอน สำหรับ 4 จังหวะมีค่า 300 ส่วนในล้านส่วน และ 2 จังหวะมีค่า 3,000 ส่วนในล้านส่วน อย่างไรก็ตามรถที่จะผลิตต่อไปในอนาคตตามมาตรฐาน EURO 3 เกือบร้อยละ 100 จะเป็นรถยนต์ 4 จังหวะ ดังนั้นมาตรฐานที่เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาจะมีเพียงค่ามาตรฐานชุดเดียว ผลจากการสำรวจรถที่ใช้กันอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตั้งแต่ปี 2545 - 2548 พบว่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากรถจักรยานยนต์ 4 จังหวะ อยู่ในเกณฑ์

มาตรฐาน คือ ไม่เกินร้อยละ 4.5 และ 10,000 ส่วนในล้านส่วน ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานมาก ในกรณีของรถจักรยานยนต์ 4 จังหวะในปี 2548 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 1.35 และก๊าซไฮโดรคาร์บอน มีค่าเฉลี่ย 643 ส่วนในล้านส่วน

นอกจากนี้ ได้มีการตรวจวัดเพิ่มเติมในปี 2548 พบว่า ค่าเฉลี่ยการระบายก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์จากรถจักรยานยนต์ 2 จังหวะ และ 4 จังหวะ เท่ากับ ร้อยละ 2.18 และ 1.20 ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากรถจักรยานยนต์ เท่ากับ 5,931 และ 489 ส่วนในล้านส่วน ตามลำดับ และจากผลสำรวจจากรถจักรยานยนต์ใหม่ ระดับที่ 5 จำนวน 110 คัน พบว่าค่าที่ตรวจพบได้ของก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์สูงสุดไม่เกินร้อยละ 3.51 และก๊าซไฮโดรคาร์บอนสูงสุดไม่เกิน 665 ส่วนในล้านส่วน

จากผลการสำรวจต่างๆ และข้อมูลที่ได้รับมาจากต่างประเทศ จึงได้มีการจัดประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ทั้งหมด 4 ครั้ง จึงได้ค่าที่จะปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐาน ระดับที่ 6 ดังนี้

- (1) ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ต้องไม่เกินร้อยละ 2.5
- (2) ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนต้องไม่เกิน 1,000 ส่วนในล้านส่วน
- (3) ให้บังคับใช้กับรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2552

สมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย มีข้อเสนอว่า ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ไม่ควรจะเกินร้อยละ 3 เนื่องจากในประเทศญี่ปุ่นมีแผนจะบังคับใช้ค่ามาตรฐานฯ อยู่ที่ร้อยละ 3 นี้ จึงเกรงว่าหากกำหนดไว้ที่ร้อยละ 2.5 ตามที่เสนอไว้นี้ อาจทำให้เครื่องยนต์สตาร์ทติดยาก อย่างไรก็ตาม จากผลการสำรวจรถจักรยานยนต์ใหม่ในระดับที่ต่ำกว่าระดับ 6 พบว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถที่จะปฏิบัติได้ คือค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ 2.5 และค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนไม่เกิน 1,000 ส่วนในล้านส่วน

คณะกรรมการควบคุมมลพิษได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2549 ให้กำหนดค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ต้องไม่เกินร้อยละ 2.5 ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนต้องไม่เกิน 1,000 ส่วนในล้านส่วน กำหนดบังคับใช้สำหรับรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป สำหรับรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนก่อน 1 มกราคม 2552 ให้ใช้ค่ามาตรฐานเดิมที่ยังบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ความเห็นที่ประชุม

1. เห็นชอบกับการปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6 เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ใหม่ระดับที่ 6 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552

2. เห็นชอบในร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

3. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ประสานกับกระทรวงอุตสาหกรรมในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ใหม่ระดับที่ 6 ให้สอดคล้องกับค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบกับการปรับปรุงค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6 เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ใหม่ระดับที่ 6 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 ดังนี้

- 1) ค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ต้องไม่เกินร้อยละ 2.5
- 2) ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอนต้องไม่เกิน 1,000 ส่วนในล้านส่วน
- 3) กำหนดบังคับใช้สำหรับรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป

2. เห็นชอบในร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2549) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

3. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ประสานกับกระทรวงอุตสาหกรรมในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ใหม่ระดับที่ 6 ให้สอดคล้องกับค่ามาตรฐานก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากไอเสียรถจักรยานยนต์ใช้งานที่เป็นไปตามมาตรฐานระดับที่ 6

วาระที่ 4 เรื่องเพื่อทราบ

4.1 ความคืบหน้าในเรื่องการกำหนดเส้นทางการขนส่งวัตถุอันตราย

4.2 การดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และโครงการร่วมกับเอกชน

4.3 (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2548

มติที่ประชุม

รับทราบและหากกรมการฯ มีประเด็นข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใดๆ ขอให้หยิบยกมาหารือในการประชุมครั้งต่อไป

วาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ

5.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (เพิ่มเติม)

5.1.1 คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรม

5.1.2 คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ปิโตรเคมีและเคมี

กรรมการและเลขานุการฯ รายงานต่อที่ประชุมว่า สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เสนอเรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (เพิ่มเติม) จำนวน 2 ชุด ได้แก่

1) คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านโครงการอุตสาหกรรม และจากการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรม ยังขาดผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกากของเสียจากอุตสาหกรรม ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณารายงานฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ จึงเห็นควรเสนอให้ คุณหญิงทองทิพ รัตนะรัต ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านอุตสาหกรรม เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการกากของเสีย ในคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ เพิ่มเติมอีกหนึ่งตำแหน่ง

2) คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านโครงการอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ปิโตรเคมี และเคมี และจากการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านปิโตรเลียม ปิโตรเคมี และเคมี ที่ผ่านมาพบว่า มีความจำเป็นต้องได้รับข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระที่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และเกี่ยวข้องกับการประกอบการด้านอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ปิโตรเคมี และเคมี ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณารายงานฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ จึงเห็นควรแต่งตั้ง ผู้แทนสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการในคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ เพิ่มเติมอีกหนึ่งตำแหน่ง

ความเห็นที่ประชุม

เห็นชอบกับการแต่งตั้ง คุณหญิงทองทิพ รัตนะรัต เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการกากของเสียในคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรม และผู้แทนสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เป็นคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ปิโตรเคมี และเคมี ตามที่เสนอ

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบกับการแต่งตั้ง คุณหญิงทองทิพ รัตนะรัต เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการกากของเสียในคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรม และผู้แทนสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เป็นคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรมปิโตรเลียม ปิโตรเคมี และเคมี ตามที่เสนอ

2. เห็นชอบให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จัดทำคำสั่งเสนอประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อลงนามในคำสั่งต่อไป

5.2 คณะอนุกรรมการด้านความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ท่านผู้หญิงสุชาวัลย์ เสถียรไทย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความเห็นที่ประชุม

เห็นชอบให้นำเสนอองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการด้านความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีท่านผู้หญิงสุชาวัลย์ เสถียรไทย เป็นประธาน และให้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาต่อไป

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีท่านผู้หญิงสุชาวัลย์ เสถียรไทย เป็นประธาน และให้นำองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาต่อไป

เลิกประชุมเวลา 15.30 น.

นางสาวสิริพร พรหมสูงวงศ์
นางสาวเทพาวรี จึงสถาปัตย์ชัย
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายชาติรี ช่วยประสิทธิ์
นายเกษมสันต์ จิณณวาโส
ผู้ตรวจรายงานการประชุม